ЗА СИБІРОМ СОНЦЕ СХОДИТЬ

ОБРОБКА М. ВІЛІНСЬКОГО

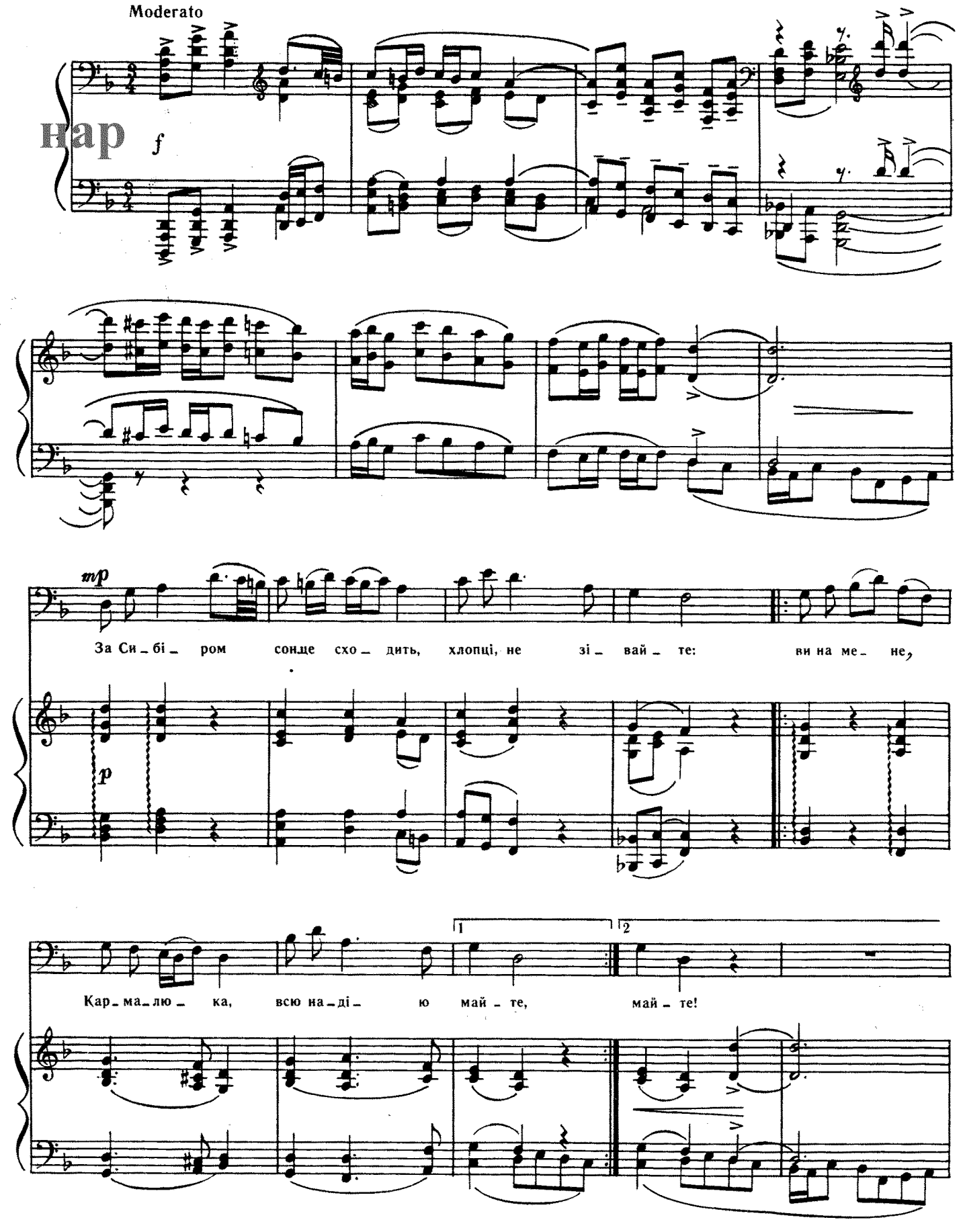

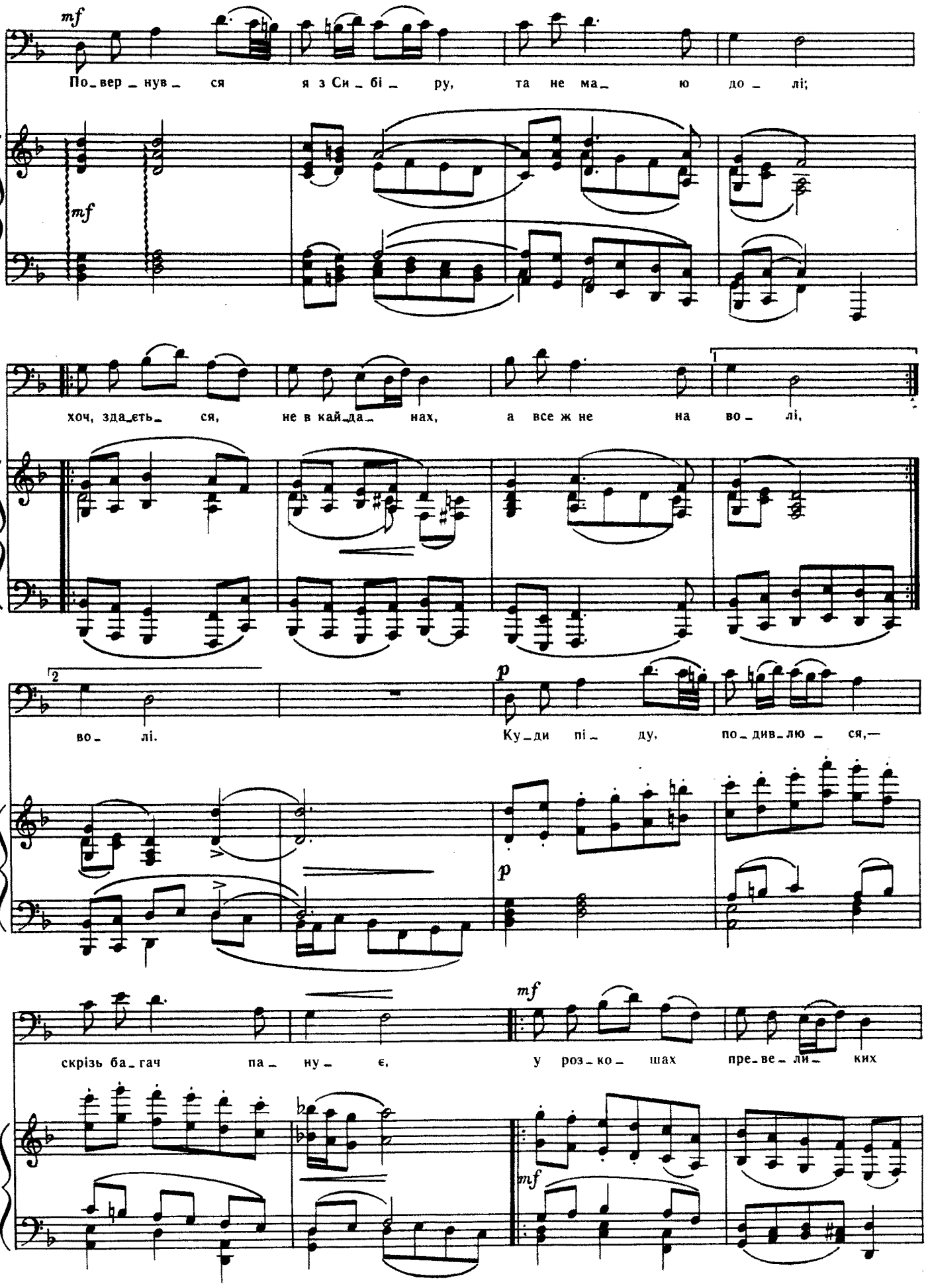
mf
По_вер_нув_ся я з Си_бі_ру, та не ма_ ю до_ лі;
mf
хоч, зда_еть_ ся, не в кай_да_ нах, а все ж не на во_ лі,
1
2
во_ лі.
p
Ку_ди пі_ ду, по_див_лю_ ся,—
p
mf
скрізь ба_гач па_ ну_ є, у роз_ко_ шах пре_ве_ли_ ких
mf

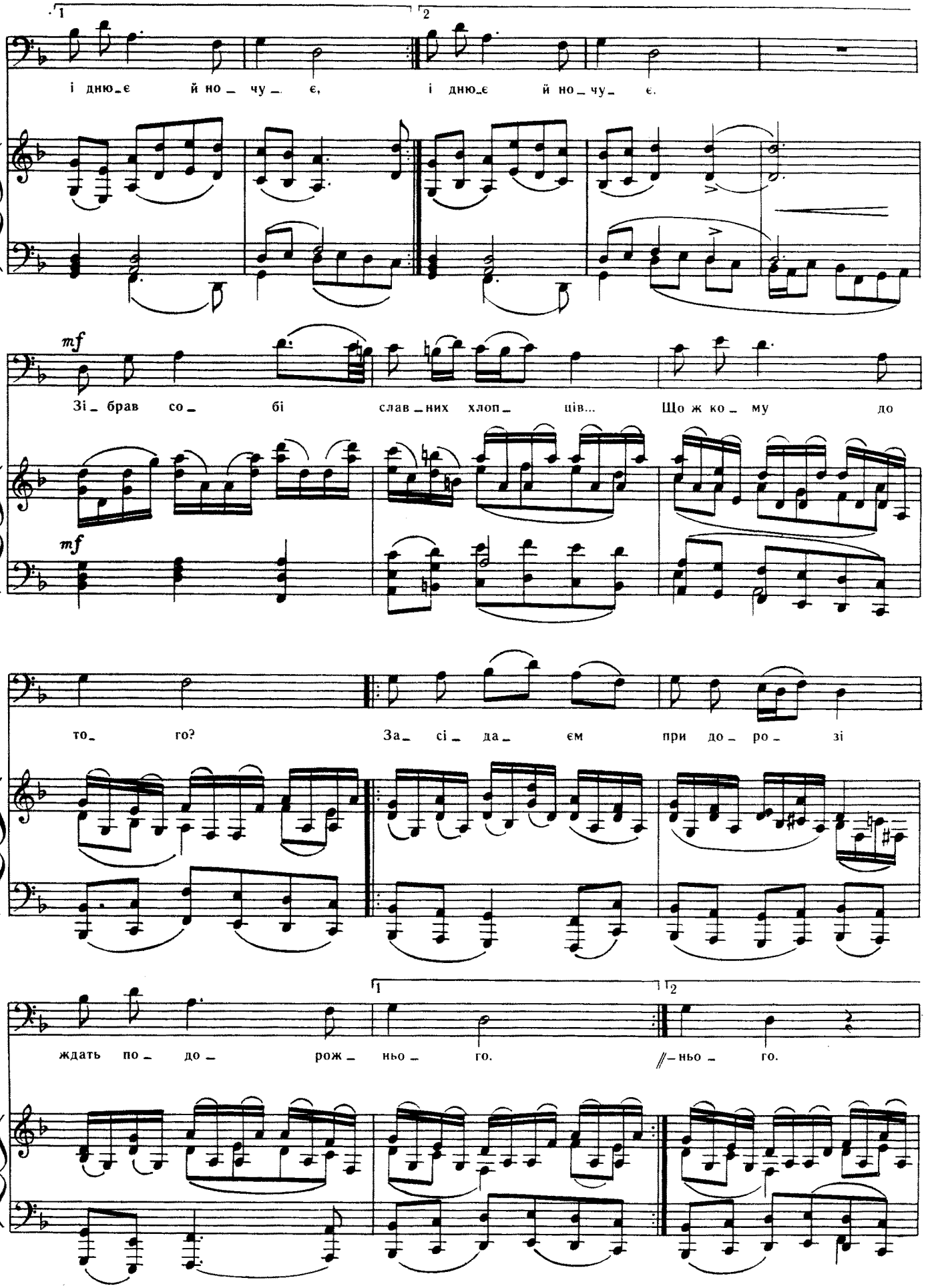
1
2
і дню_є й но_чу_ є, і дню_є й но_чу_ є.
mf
Зі_брав со_бі слав_них хлоп_ців... Що ж ко_му до
mf
то_го? За_сі_да_ємо при до_ро_зі
1
2
ждать по_до_рож_ньо_го. //_ньо_го.

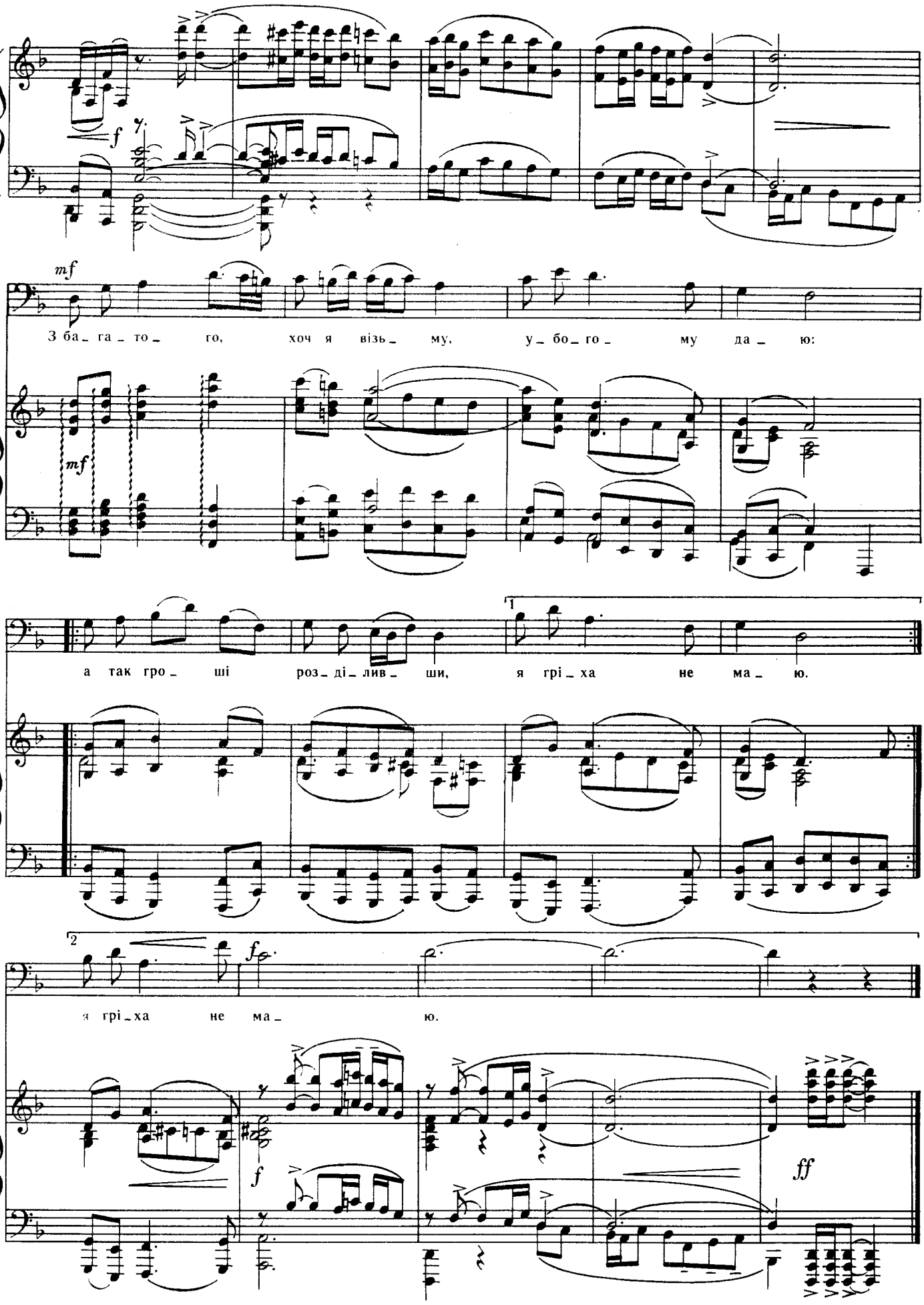
f
mf
З ба_га_то_го, хоч я візь_му, у_бо_го_му да_ю:
mf
а так гро_ші роз_ді_лив_ши, я грі_ха не ма_ю.
1
2
я грі_ха не ма_ю.
f
f
ff